TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik V | Bydgoszcz, dnia 18 listopada 1934 | Numer 46

W tym Znaku zwyciężysz!

Z okazji poświęcenia Krzyża Jubileuszowego.

W starych gotyckich katedrach oraz w naszych skromnych drewnianych kościółkach wiejskich umieszczony jest na łuku triumfalnym przed prezbiterjum wielki Krzyż. Zwraca on na siebie uwagę wszystkich wiernych i przypomina im, że **przez Krzyż, Chrystus zbawił świat,** że **Krzyż jest naszym drogowskazem** i że **w Krzyżu jest zwycięstwo nasze!**

Wpatrując się zatem w Krzyż, wierzymy niezachwianie, że w tym znaku zwyciężymy!

W naszej wspaniałej świątyni parafjalnej, krom skromnego Krzyża na ołtarzach, nie było dotąd wielkiego, okazałego Krzyża. Brak ten przypomniał nam Jubileusz 1900-lecia Odkupienia naszego przez Jezusa Chrystusa Pana. Bowiem Rok Jubileuszowy zwraca nasze myśli i nasze serca ku Jezusowi Chrystusowi, który na Krzyżu dokonał naszego Odkupienia.

Równocześnie we warunkach dostąpienia Odpustu Jubileuszowego przepisane są osobne modlitwy przed obrazem Jezusa Ukrzyżowanego, a mianowicie: 3 razy „Wierzę w Boga" i raz wezwanie „Wielbimy Cię Chryste, i błogosławimy Cię Panie, boś przez Krzyż Swój święty świat odkupił". Wszyscy pragnący odmówić tę modlitwę szukali, rzecz naturalna, wzrokiem w kościele naszym wielkiego Krzyża, a nie mogąc go znaleźć, odmawiali modlitwy przepisane przed Krzyżem na ołtarzu. I znowu brak Krzyża odpowiedniego jakżeż dawał się odczuwać!

Otóż temu wielkiemu brakowi zaradziły przezacne Matki Różańcowe. Idąc bowiem za wskazaniem swojego duszpasterza, ufundowały okazały, piękny Krzyż dla świątyni naszej. Cześć im zato i podzięka!

Nazywamy ten Krzyż słusznie Krzyżem Jubileuszowym, bo Matki Różańcowe darowują Go kościołowi z okazji Jubileuszu Odkupienia, a zarazem ma ten Krzyż Jubileuszowy stanowić trwałą i piękną pamiątkę Jubileuszu 1900-lecia Odkupienia naszego.

Ale Krzyż Jubileuszowy ma być jeszcze czemś więcej. Ma on podnieść naszą cześć dla Krzyża, ma nam przypomnieć, że tylko w Krzyżu zbawienie nasze, że Krzyż jest naszym drowskazem i że w Krzyżu jest nasze zwycięstwo!

Dziś właśnie odbędzie się uroczyste poświęcenie tego pamiątkowego Krzyża Jubileuszowego. Zgromadzi ono naszą całą parafję podczas uroczystej Sumy w kościele i podczas procesji, która z Krzyżem Jubileuszowym wyruszy na plac Poznański

Pamiętny to plac! Tutaj odbyło się uroczyste poświęcenie Krzyża misyjnego na zakończenie misji parafjalnej w roku 1923. Tutaj stanął w r. 1932 **pomnik Najświętszego Serca Jezusowego,** wzniesiony przez parafję naszą na pamiątkę misji parafjalnej, odbytej w r. 1930. **Tutaj cała nasza parafja ofiarowała się N. Sercu Jezusowemu. Tu odbywają się nasze manifestacje religijne! Obecnie zaś na upamiętnienie Roku Jubileuszowego** i na pamiątkę ukończonych codopiero rekolekcyj dla matek **odbędzie się u stóp pomnika Najświętszego Serca Jezusowego uroczyste poświęcenie Krzyża Jubileuszowego.** Będziemy więc znowu przeżywali w parafji naszej wielką publiczną manifestację naszej żywej wiary w Jezusa Chrystusa Ukrzyżowanego.

Niechże zatem dzisiejsza uroczystość poświęcenia Krzyża Jubileuszowego skupi i złączy nas wszystkich obok Krzyża, niechże umocni w sercach i duszach naszych tę niezłomną wiarę, że mimo wszystkich zakusów bezbożnictwa, wolnomyślicielstwa, ześwietczenia i sekciarstwa — jedynie w Krzyżu jest nasze Odkupienie i Odrodzenie i że — w tym Znaku zwyciężymy!

Ks. Proboszcz.

Myśli liturgiczne.

Introit albo wejście jest to antyfona z wierszem psalmu i Gloria Patri (Chwała Ojcu). Śpiewa się go wtedy, gdy kapłan przystępuje do ołtarza.

Kyrie eleison... jest to modlitwa w języku greckim, w której po trzykroć błaga się każdą z trzech Osób Trójcy św. o zmiłowanie nad nami.

Gloria in excelsis Deo... jest to hymn, który śpiewali aniołowie przy narodzeniu Pana Jezusa; pieśń radości na cześć Trójcy Św. Odmawia je kapłan w wszystkie dni całego roku kościelnego z wyjątkiem mszy adwentowych i wielkopostnych, wotywnych, pokutnych i żałobnych.

Kalendarzyk liturgiczny.

Tydzień dwudziestej szóstej niedzieli po Zesłaniu Ducha Św.

Niedziela, 18. 11. **dwudziesta szósta po Zesłaniu Ducha Św.**

Pan Jezus jest Bogiem, gdyż objawia nam „rzeczy zakryte od stworzenia świata". Słowo Jego, które sam przyrównywa do małego ziarnka rzuconego w rolę świata i do odrobiny kwasu danego do ciasta — jest boskie, bo ucisza nasze namiętności i tworzy w sercach naszych cuda wiary, nadziei i miłości, o których mówi nam epistoła.

Poniedziałek, 19. 11. **Św. Elżbiety, wdowy.**

Św. Elżbieta (zmarła 17. 11. 1231 w 24 roku życia), księżna, opiekunka sierót i ubogich, dobroczynna, bohaterka miłości rodzinnej i bliźniego.

Dziś pójdziemy wszyscy na uroczystą WIECZORNICĘ

Msza „Cognovi", lekcja tak wymowna dzisiaj w odniesieniu do naszej Świętej.

Wtorek, 20 11. **Św. Feliksa, wyznawcy.** Św. Feliks (zmarł 4. 11. 1212) razem ze św. Janem z Matha, założył zakon Trynitarzy dla wykupu niewolników. Umartwienie i umiłowanie samotności były jego cnoty, stąd msza „Iustus ut palma".

Środa, 21 11. **Ofiarowanie Najśw. Marji Panny.**

Czwartek, 22 11. **Św. Cecylji panny i męczenniczki.** Dziś dzień jednej z najwięcej czczonych w Rzymie męczennic. Jej imię w kanonie Mszy św Już w 4 wieku był na Zatybrzu kościół pod jej wezwaniem (zmarła koło 230). Od średniowiecza uchodzi za patronkę muzyki i śpiewu. Pełen polotu i poezji jest brewjarz na ten dzień. Msza jednak (z Commune) ze wspólnych formularzy wzięta

Piątek, 23 11. **Św. Klemensa I. papieża i męczennika.** Św. Klemens, uczeń św. Piotra, rządził Kościołem (90—101) z Domicjana i Trajana; psiał listy do Koryntjan, skazany do kamieniołomu na Krym, tam umarł wrzucony do morza. Ciało jego przywieźli do Rzymu św.św. Cyryl i Metody, i złożono je w bazylice jego imienia.

Sobota, 24 11 **Św. Jana od Krzyża wyznawca.**

Św. Jan od Krzyża, karmelita bosy, reformator Karmelu (wraz ze św. Teresą), jeden z największych mistrzów mistyki, pisał dużo dzieł ascetycznych (zmarł 14 12. 1591).

Pokłosie z rekolekcyj dla matek.

Zapowiedziane rekolekcje dla matek odbyły się w kościele naszym parafjalnym przy bardzo licznym udziale matek. Rekolekcje te będą bardzo pamiętne dla uczestniczek, bowiem odbywały się w Roku Jubileuszowym Odkupienia.

Jest to szczególna łaska Boża, jeżeli kto właśnie w Roku Jubileuszowym może odprawić święte ćwiczenia duchowne, tak jak to uczyniły nasze matki. A druga szczególna łaska Boża polega na tem, że podczas rekolekcyj w czwartek i piątek po południu odprawiły matki pod przewodnictwem ks. Borzycha **procesje jubileuszowe celem uzyskania odpustu jubileuszowego.**

Rekolekcje prowadził doświadczony misjonarz ksiądz dr. Kolipiński, a pomagał mu nasz ksiądz Proboszcz, który wygłaszał przedpołudniowe nauki Matki bardzo gorliwie uczęszczały na nauki, na Msze św., na błogosławieństwo Najśw. Sakramentem i na procesje jubileuszowe. To też żniwo Boże było obfite W soboty bowiem od godz. 16 słuchało **dziesięciu księży spowiedzi św.,** a nazajutrz w niedzielę na Mszy św. o godz. 6,45 przystąpiło przeszło **1.200 matek do generalnej Komunji św.** Mszę św. wobec wystawionego Najśw. Sakramentu odprawił **ks. dr. Kolipiński i przemówił** po ewangelji w serdecznych słowach do matek, **życząc im z całego serca, ażeby Jezus Eucharystyczny był im pomocą i podporą w pełnieniu obowiązków małżeńskich i wychowawczych.** Następnie rozdzielał ks. Proboszcz oraz wszyscy trzej ks.ks. Dobrodzieje Komunję św. wielkiej rzeszy matek.

Z duszą przepełnioną łaską uświęcającą i z sercem wdzięcznem dla ks. Misjonarza oraz swego duszpasterza opuszczały matki po skończonej Mszy św. dom Boży, ażeby umocnione temi świętemi ćwiczeniami duchownemi, apostołować wytrwale dla Chrystusa Pana w rodzinach swoich. Niechaj Wam, drogie Matki, i Waszym rodzinom Bóg obficie pobłogosławi.

W dzisiejszą niedzielę czeka nasze zacne Matki Różańcowe druga wielka uczta duchowna, a mianowicie uroczystość poświęcenia Krzyża Jubileuszowego, który Matki Różańcowe ufundowały dla naszego kościoła parafjalnego z okazji Roku Jubileuszowego Odkupienia.

Program uroczystości

Poświęcenia Krzyża Jubileuszowego

fundowanego przez Matki Różańcowe dla swej świątyni parafjalnej. Uroczystość ta odbędzie się **w niedzielę, dnia 18-go listopada 1934 r. o godz. 9,45** w naszym kościele parafjalnym.

Godz. 9,30 zbiórka Matek Róż. przy salce parafjalnej i pochód do kościoła.
Godz. 9,45 Suma z asystą i kazaniem.
Godz. 11-ta Po Sumie procesja z Krzyżem Jubileuszowym przed pomnik Serca Jezusowego, gdzie Ks. Proboszcz dokona poświęcenia Krzyża.
Godz. 11,15 Procesja z poświęconym Krzyżem do kościoła parafjalnego.
Godz. 11,45 Krótkie uroczyste zebranie na salce parafjalnej z przemówieniem Ksiądz Proboszcz oraz deklamacjami, poczem honorowi świadkowie wpiszą swe nazwiska do księgi pamiątkowej.
Zakończenie: Wspólny śpiew: My chcemy Boga.

Porządek w procesji: przed księżmi wszystkie poczty sztandarowe z krzyżem na czele, za księżmi honorowi świadkowie i korporacje kościelne, matki, młodzież żeńska, młodzież męska i ojcowie.

Na święto młodzieży katolickiej.

Różnej zdolności i siły są oczy ludzkie Jedne widzą mniej, drugie więcej. Jedne widzą, czego drugie wcale nie dostrzegają. Są oczy, które w krzewie przydrożnym, w kwiatku polnym, w szczebiocie ptaszyny widzą Boga. Są oczy, co w gwiazdach na niebie i w różach czy kolcach na ziemi czytają wypisane Imię Boga. To są oczy, o których sam Chrystus Pan powiedział: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądają! Brzmi to tak, jakoby przypadało im w udziale to, co według wiary św. stanowi dopiero istotę wiecznej radości w niebie: uszczęśliwiające oglądanie Boga.

Ale są i inne oczy...

Jeden z poetów naszych widzi w

W niedzielę dzisiejszą bierze udział cała parafja w uroczystości **poświęcenia Krzyża Jubileuszowego!**

wyobraźni daleką drogę. Tłum ludzi na niej kroczy. Twarze spocone, czoła uznojone. —

Po twardej utykają grudzie.
Bardzo ubodzy, smutni ludzie.
Każdy ma starą, zdartą szatę
I na ramieniu swem łopatę.

Przerażony tym korowodem istot podobniejszych raczej do upiorów niż do ludzi, pyta wieszcz, dokąd idą. Odpowiadają, że idą kopać Bożą Rolę. Naco? — nalega poeta I wówczas — jako odpowiedź — wypełza z piersi smętnego chóru niby syk węża złowroga pieśń:

Jesteśmy ludzie bardzo chorzy,
I sami sobieśmy doktorzy.
Samiśmy własnych mąk lekarze,
Lekarze, co się zwą grabarze.
Uleczym siebie ziemi warstwą
Łopata oto nam lekarstwo.

Na pytanie wieszcza: A jakaż wasza boleść sroga?, rozlega się jęk:

Nie widzim Boga, brak nam Boga..

I co smutniejsza, że okrzyk ten wydobywa się często z młodych piersi:

Nie widzę Boga!

A cóż Go im przesłania — cóż nie pozwala Go dostrzec? Nieczystość przytępia wrażliwość duszy. Nieczystość niszczy żywotne siły młodego ducha i ciała, paraliżuje szlachetne porywy do dobra. Zmysłowość sączy jad rozkładu do serc młodzieńczych, które coraz częściej wyjałowiają się z pobudek nadprzyrodzonych, by grzęznąć w pomroce chuci cielesnej i materjalizmu.

Pożądliwość ciała i brak wiary religijnej zamieniają najwięcej kwitnące kraje w masowe cmentarzyska. Rzym światowładny w starożytności runął w gruzy pod ciosem własnej rozpusty. a na jego złomach zatknęła zwycięski sztandar nauka Kapłana — Dziewicy, który sam narodził się z Dziewicy - Matki.

Jeżeli młodzież jest przyszłością Narodu, to nie trudno pojąć, że młodzież katolicka skupia się pod sztandarem o wizerunku św. Stanisława Kostki, Patrona czystości. On to dowiódł Ci — Młodzieży Polska — przykładem życia swego, że i młody wiek może promienieć cnotą, byleby tylko unikać okoliczności do grzechu, modlitwę pokochać i często uciekać się do Stołu Pańskiego po nadprzyrodzone Lekarstwo Bożego Ciała. Niechże więc święty twój Patron zaprowadzi cię, Młodzieży, w dniu twego Święta jak najliczniej do Uczty Eucharystycznej. „Obaczcie i skosztujcie, jak słodki jest Pan!"

Jest piekło, a ja w nim się znajduję.

Miesiąc listopad, poświęcony modlitwie za dusze czyśćcowe, to czas odpowiedni do przypomnienia sobie rzeczy ostatecznych. Jednej z nich dotyczy poniższe opowiadanie.

Podczas wielkiej wyprawy Napoleona do Rosji, gdy już gwiazda jego zgasła, był gubernatorem Moskwy sławny generał Rostopczyn ten sam, który Moskwę podpalił i przez to Napoleona do odwrotu zmusił. Rostopczyn miał serdecznego przyjaciela, generała Orłowa, który właśnie również w Moskwie przebywał. Orłow był człowiekiem niezłym, ale w nic nie wierzył.

Pewnego rana, o pierwszym brzasku, ktoś zapukał gwałtownie do drzwi Rostopczyna, który jeszcze w łóżku leżał. Wszedł Orłow, napół ubrany, blady, w najwyższym stopniu wzruszony i zdenerwowany. Na zapytanie Rostopczyna, co mu się stało, odrzekł:

— Widziałem generała W...

— Przecież on jest na froncie.

— Mówię ci, że go widziałem. Nie wiem sam, jak to możliwe, ale widziałem. Posłuchaj: Było to pół godziny temu. Leżałem w łóżku, ale już nie spałem. Nagle ktoś gwałtownie odciąga na bok zasłonę mego łóżka. Dwa metry odemnie stoi W... strasznie blady, z ręką na piersiach, jak gdyby chciał zakryć świeżą ranę. Otwiera usta i mówi wyraźnie do mnie: Jest piekło, a ja w niem się znajduję...

Orłow opowiadał to, siedząc na kanapie i przerywając co chwila, bo wzruszenie dech mu tamowało. Rostopczyn próbował go uspokoić. Może mu się tylko śniło, może jednak drzemał, gdy to widział?

Ale Orłow po chwili odpoczynku ciągnął dalej:

— Poczekaj, zaraz zrozumiesz wszystko. Niedawno siedziałem z tym samym generałem przy hucznej kolacji. Jedliśmy dobrze a pili jeszcze lepiej. Znasz mój wstręt do wiary w rzeczy nadprzyrodzone. Zacząłem kpić z religji, szczególnie z piekła. Ale gdyśmy się tak śmiali, nagle przyszła mi myśl: A cóż, gdyby jednak coś było po śmierci? Cóż, gdyby za zasłoną kryły się jakieś straszne i wielkie prawdy? Mówiłem to koledze. On wtedy zaproponował umowę. Przyrzekliśmy sobie uroczyście, że kto z nas pierwszy umrze, da znać drugiemu, o ile po śmierci naprawdę coś się z duszą dzieje. Zupełnie o umowie tej zapomniałem. Znasz bracie, moją lekkomyślność. Aż tu nagle zdarzyło się to, co ci opowiedziałem. Zgłosił się W...

W dziesięć dni później nadeszła z frontu polskiego wieść hiobowa, że generał W... poległ od kuli, gdy wczesnym rankiem wyszedł, aby obserwować poruszenia nadciągającej armji francuskiej. A było to w tej samej chwili i w tym samym dniu, w którym Orłow zobaczył widmo w pokoju hotelowym w Moskwie. Orłow już nigdy z piekła nie kpił, a owszem stał się religijnym człowiekiem. Był raz na zawsze wyleczony z bezbożności i lekkomyślności.

Zdarzenie to opisuje znany francuski pisarz, prałat Segur w książce o piekle. Opowiedział mu je sam Rostopczyn, którego był wnukiem.

Dobrze jest czasami przypominać sobie takie zdarzenia, aby móc je przeciwstawić niewierzącym, którzy lecą ślepo w największe nieszczęście i wieczną zgubę.

Druchowie!

W dniu Święta Młodzieży stajemy w szeregi młodych katolików pod wodzą św. Stanisława Kostki do świętego apelu.

Wierni hasłom zdążamy drogą, którą On sam wskazał -- do wyższych rzeczy — w awangardzie Chrystusa - Króla.

W głębi serca ukochaliśmy wiarę Chrystusową — duszę przybraliśmy w blaski łaski i cnoty — przywdzialiśmy błękitną zbroję żołnierzy Chrystusowych — Krzyż Chrystusowy jest znakiem naszym i zadatkiem zwycięstwa.

— Do wyższych rzeczy!

— To wyraz ideałów — mocnych młodzieńczych.

— To służba dla Boga — służba dla Chrystusowego Królestwa.

— To wiara głęboka, mocarna, czynna, odważna.

- To tężyzna cnoty młodzieńczej — żywotnej, zdrowej.

— To miłość bliźniego w każdej społecznej sprawie.

— To służba dla Polski — z wszystkich sił, z całego zapału młodzieńczego serca polskiego.

Wielkie i święte, mocne i treściwe są te „wyższe rzeczy", które ukochała młodzież katolicka i do których dąży.

W orszaku Chrystusowym na pierwszem miejscu — Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej — awangarda katolicyzmu — Chrystusowi bojowcy -- płomienne serca — apostolskie, ofiarne, gotowe.

Niech św. Stanisław nas wiedzie — ku szlakom górnym — ponad szarzyznę ziemi i podłość świata — ponad nienawiść i partyjnictwo — ku wyższym rzeczom. Przez nas niech spływa odżywcza moc i siła Bożego tchnienia na wszystko co polskie i od nas niech wyjdzie zwycięstwo Chrystusowych ideałów w życiu młodzieży polskiej. **Gotów!**

WIECZOREK TOWARZYSKI

z krótkiem

przedstawieniem amatorskiem, tańcami i wielu ciekawemi urozmaiceniami

urządza

KAT. STOW. KOBIET „JUTRZENKA"

w środę, dnia 21-go bm. w sali Kleinerta o godzinie 19-tej.

Bilety nabyć można u pań starszych i przy kasie. Na wieczorek wszystkich serdecznie zaprasza

Zarząd.

Z ruchu bractw i towarzystw.

Zebranie miesięczne zarządu Par. Akcji Kat. odbędzie się w poniedziałek, 19 bm. o godz. 19-tej w Ognisku Parafj. z referatem. Obecność wszystkich zarządów organizacyj parafj. konieczna.

Zebranie plenarne **Kat. Tow. Robotników Polskich** odbędzie się **w niedzielę, 18 bm.** po nieszporach **w Domu Kat.** z referatem ks. Spychalskiego.

Zebranie miesięczne Kat. Stow. Kobiet „Jutrzenka" z referatem ks. prob. Kwiatkowskiego odbędzie się **we wtorek,** 20 bm. o godz. 17-tej w salce parafjalnej.

Zebranie Stow. Św. Dziecięctwa Jezus odbędzie się **we wtorek,** 20 bm. o godz. 16 w Domu Kat.

Porządek nabożeństw.

18. 11. XXVI. Niedziela po Ziel. Świątk.

Ewangelja u św. Mateusza 13, 31—35.

Godz. 7,00 Msza św. czytana z kazaniem.

Godz. 8,00 Msza św. czytana.

Godz. 9,00 Msza św. czytana z kazaniem dla dzieci.

Godz. 9,45 Suma z asystą i z kazaniem.

Godz. 12,00 Msza św. czytana z kazaniem.

Godz. 14,00 Chrzty i wywody.

Godz. 15,30 Nieszpory z wystawieniem Najśw. Sakramentu i różaniec.

W dni powszednie Msze św. o godz. 7,00, 7,45, 8,30 i 9,00.

Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 7,00.

Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8, (zgłosić się w zakrystji).

20. 11. Wtorek.

Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

22. 11. Czwartek.

Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesją.

24. 11. Sobota.

Godz. 8,30 Wotywa z litanją do Matki B.

Godz. 17—19 i od godz. 20 słuchanie spowiedzi św.

25. 11. XXVII. Niedziela po Ziel. Świątk.

Zebrania bractw i towarzystw

17. 11. Sobota.

Żywy Róż. Panien. Spowiedź miesięczna — nazajutrz wspólna Komunja św. na Mszy św. o godz. 8.

18. 11. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców Na sumie asyst. róża 25.

Żywy Róż. Panien. Zebr. mies. o godz. 15

19. 11. Poniedziałek.

Sekcja Eucharystyczna Panien. Zebranie o godz. 19 w kaplicy u SS. Elżbietanek na Okolu.

22. 11. Czwartek.

Zelatorki Żywego Róż. Panien. Zebranie o godz.. 19 w Ognisku Parafjalnem.

23. 11. Piątek.

Chór Panien Różańcowych. Lekcja śpiewu o godz. 19.

24. 11. Sobota.

Żywy Róż. Ojców. Spowiedź miesięczna — nazajutrz wspólna Komunja św.

25. 11. Niedziela.

Żywy Róż. Ojców Na sumie asyst. róża 26.

Tow Robotników. Zebr. plen. o godz. 16,30 w Domu Kat. na Wilczaku.

K. S. M. Ż. „PROMYK".

19. 11. Poniedziałek.

Zbiórka zastępu III oddz. st. i IV oddz. mł. o godz. 19.

20. 11. Wtorek.

Zbiórka zastępu II i V oddz. st. o godz. 19.

21. 11. Środa.

Zbiórka zastępu I oddz. st. i I oddz. mł. o godz. 19

22. 11. Czwartek.

Zbiórka zastępu II oddz. mł. o godz. 19.

23. 11. Piątek.

Zbiórka zastępu IV oddz. st. o godz. 19.

Lekcja śpiewu w ognisku o godz. 19.

Oszczerstwo

rzucone na p. Franciszkę Pryncównę z żalem odwołuje i przeprasza

Agnieszka Piskorska.

Znaleziona zguba.

Zgubiony pamiętnik może Oleńka Kaczmarkówna odebrać w kancelarji parafjalnej.

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Pawłowskiego, Bydgoszcz, ul. Marsz. Focha 18.